

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122202796
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1122202796.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO: 53 255 739, za ktorú konajú JUDr. Marek Baraník, JUDr. Ján Dolejš, Mgr. Martina Klačanová a Mgr. Lucia Kostolanská, proti žalovanej: P. M. P. R. Á. Š. K. Y. M. Á., N. F. XX.X.XXXX, C. A. A., B. XXX/X, o zaplatenie 9.669,68 € s prísl., na odvolanie žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 25. apríla 2022, č. k. 23 Csp 37/2022-144, vo výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I. platobným rozkazom zo dňa 25.4.2022, č. k. 23 Csp 37/2022-144, uložil povinnosť žalovanej do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 9.669,68 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 220,28 € a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.700,26 € od 17.12.2021 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na menovanom súde (výrok I.) a povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 510,- € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 637,37 € (výrok II.).

2.1. Proti tomuto platobnému rozkazu, jeho výroku II., podal žalobca včas odvolanie, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Uviedol, že súd mu priznal náhradu trov konania vo výške 1.147,37 €, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku vo výške 510,- € a trov právneho zastúpenia vo výške 637,37. Namietal, že súd mu nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má v zmysle Civilného sporového poriadku spolu s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb právo (ďalej len „vyhláška“). Poukázal na to, že v žalobe si uplatnil trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia, predžalobná výzva a podanie žaloby, vrátane 3 režijných paušálov. Dôvodil, že náhradu si uplatnil len za úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci, tieto si uplatnil v zmysle § 13a vyššie uvedenej vyhlášky. K uvedeným úkonom si uplatnil aj režijný paušál v zmysle § 16 vyhlášky. Podľa žalobcu ním uplatnená výška trov konania je správna, pričom ju súd v platobnom rozkaze nepriznal. Dôvodil, že Pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené aj platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. Poukázal na to, že dňa 15.6.2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky a v zmysle § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia vyhlášky sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Ďalej dôvodil, že cieľom

uvedenej novely v zmysle dôvodovej správy k vyhláške je: „zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.“ Lex superior derogat legi inferiori je právny princíp, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade je však aplikácia predmetného princípu vylúčená, nakoľko zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. V zmysle uvedenej novely teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 C.s.p., nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od vyhlášky, čím sa vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu. Odvolateľ poukázal na to, že v civilnom sporovom poriadku nie sú stanovené žiadne obligatórne fázy procesu a ponecháva sa zodpovednosť za dodržanie princípu procesnej ekonómie konajúcemu sudcovi. Konanie sa však stále berie ako jeden celok, ktorého začiatok je stanovený momentom podania žaloby a koniec právoplatným skončením veci. Ak by bola prijatá predmetná premisa, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní spomínaného § 251 C.s.p. ani pri úkonoch právnej služby akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotného žalobného návrhu, nakoľko tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Ak však okresný súd považuje predmetné úkony právnej služby za úkony vynaložené priamo v súvislosti s konaním na súde, na rozdiel od predžalobnej výzvy, žalobca upriamil pozornosť okresného súdu opätovne na samotnú dôvodovú správu k spornej novele vyhlášky. V samotnom článku 7 Civilný sporový poriadok normuje jednu zo základných princípov

a povinností civilného súdu, a tou je obligatórne prioritizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta, najmä ak je predmetom konania peňažná pohľadávka. Úkon právnej služby akým je predžalobná výzva takisto v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní § 121 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná ostane pasívny. Podľa žalobcu novela vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia, teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu nie je možné, aby si žalobca v zmysle výzvy okresného súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Porovnaním petitu žaloby s výrokom platobného rozkazu vo veci samej jednoznačne vyplýva, že žalobe žalobcu bolo vyhovievané v celom rozsahu, t. j. žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Poukázal na uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 8 Cob 74/2021 a zo dňa 29.4.2021, sp. zn. 17 Co 28/2021, Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.7.2021, sp. zn. 17 Cosp 21/2021, Okresného súdu v Trnave zo dňa 16.2.2022, sp. zn. 11 Csp 32/2020. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že sa s tretím úkonom právnej služby vôbec nevysporiadal a neodôvodnil, prečo takýto úkon nepriznal. Bolo tak porušené právo žalobcu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, keďže v tejto časti je predmetné rozhodnutie nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok určitého a presvedčivého odôvodnenia, z ktorého nie je možné zistiť, prečo súd takýto úkon nepriznal.

2.2. V prípade, ak sa súd nestotožní s vyššie uvedenou argumentáciou, žalobca poukázal na skutočnosť, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), v dôsledku čoho je zrejme, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, preto ich konajúci súd musí poznať. Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd je povinný skúmať, či tvrdené skutočnosti možno podriaďovať pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je, alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovievané. Ak strana sporu uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový

stav dopadajú (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.9.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009). Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť, a to bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia. S poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka odvolateľ dôvodil, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 318,69 € s DPH, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávacom prípade zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa citovaného ustanovenia a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania. Zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.1.2022, sp. zn. 24 Co 33/2021.

2.3. Odvolaciemu súdu navrhol, aby platobný rozkaz v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 C.s.p. ho zmenil tak, že zaviazá žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 304,73 € s DPH, spolu s režijným paušálom vo výške 13,96 € s DPH, resp. v zmysle ustanovenia § 389 C.s.p. ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie v napadnutej časti na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu, v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je prípustné.

5. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 357 C.s.p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia, alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosť zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

7. Podľa § 386 písm. c) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

8. Odvolací súd je oprávnený rozhodovať o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie iba vtedy, ak je odvolanie prípustné. Rozhodnutie, voči ktorému nie je prípustné odvolanie, stane sa doručením stranám konania právoplatným, a preto je odvolací súd povinný prípadné odvolanie odmietnuť.

9. Po preskúmaní odvolania odvolací súd zistil, že žalobca odvolaním nenapadol výrok súdu prvej inštancie, ktorým mu tento priznal nárok na náhradu trov konania, odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o výške trov konania, v ktorej súd náhradu trov konania žalobcovi priznal.

10. Rozhodnutie o trovách v platobnom rozkaze v sebe zahŕňa obidve zložky - rozhodnutie o tom, že úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania a zároveň výrok o tom, v akej konkrétnej výške tento nárok vznikol. Keďže už z podstaty platobného rozkazu vyplýva, že v konaní je úspešný žalobca - inak by súd platobný rozkaz vydať nemohol a vec by prejednal v riadnom konaní - nárok na náhradu trov konania ako taký mu z tejto procesnej úspešnosti plynie automaticky. Súd potom následne rozhoduje iba o výške trov konania, ktorá zahŕňa aj výšku náhrady trov právneho zastúpenia.

11. V Civilnom sporovom konaní rozhoduje o výške náhrady trov konania vyšší súdny úradník uznesením, voči ktorému je prípustná sťažnosť (§ 262 ods. 2, v spojitosti s § 239 ods. 1 C.s.p.). Tým je zachovaná dvojinštančnosť rozhodovania o výške náhrady trov konania.

12. Pre platobný rozkaz však Civilný sporový poriadok neupravuje, že by ho mohol vydať iba vyšší súdny úradník, takže ho môže vydať aj sudca. Pokiaľ platobný rozkaz vydá sudca, prípustnosť odvolania je vymedzená tým, že výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie (§ 265 ods. 1 veta posledná) a tým, že podľa § 357 C.s.p. je odvolanie prípustné iba voči výroku, ktorým sa prizná/neprizná nárok na náhradu trov konania, ale nie voči uzneseniu, ktorým sa rozhoduje o výške náhrady trov konania. To je okrem iného dôvod, pre ktorý je vhodné, aby platobný rozkaz vydával vyšší súdny úradník a nie sudca.

13. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenamietol priznanie nároku na náhradu trov konania, odvolal sa len voči ich výške. Voči rozhodnutiu o výške trov konania však odvolanie podľa § 355 ods. 2 C.s.p., v spojitosti s § 357 C.s.p. prípustné nie je, preto odvolací súd nemohol odvolanie vecne preskúmať a odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. c) C.s.p. odmietol.

14. Pokiaľ odvolateľ tvrdil, že súd mohol jeho nárok na priznanie trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - predžalobnú výzvu právne posúdiť (s prihliadnutím na uplatnenie zásady iura novit curia) ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania, odvolací súd poukazuje na to, že v prípade uplatnenia spornej sumy ako príslušenstva ide o hmotnoprávny nárok, opierajúci sa o iné rozhodujúce skutočnosti, ako aj dôkazy (ktoré je žalobca povinný uviesť v žalobe; § 132 C.s.p.), ako pri uplatnení nároku na náhradu trov konania. Bez zmeny žaloby v zmysle § 140 ods. 2 C.s.p. neprichádza do úvahy odvolateľom navrhované právne posúdenie sporného nároku ako príslušenstva pohľadávky.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaná ako procesne úspešná strana sporu by mala nárok na náhradu trov konania, túto však nežiadala, vychádzajúc zo spisu jej žiadne trovy ani nevznikli, v konaní bola pasívna. V záujme rozumného usporiadania procesných vzťahov (čl. 4 ods. 2 C.s.p.) odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).